

قوانین هفده گانه فوتبال

قوانین و مقررات فوتبال از سال ۱۸۶۳ که فوتبال به شکل امروزی رایج گردید، تغییرات تکاملی خود را طی کرد و در سال ۱۹۳۸ به صورت قوانین هفده گانه در آمد. برای مثال، در سال ۱۸۶۳ میلادی دروازه فوتبال دو تیر عمودی با عرض ۴/۵۷ متر بود و تیر افقی نداشت. عرض دروازه ها در سال ۱۸۶۶ به ۵/۵ متر افزایش یافت و طنابی نیز در بالای آن به جای تیر افقی بستند. در سال ۱۸۷۵ میلادی اندازه دروازه ها به صورت فعلی در آمد. تا سال ۱۸۷۱ دروازه بان اجازه نداشت برای گرفتن توپ از دستهایش استفاده کند. در سال ۱۹۱۳ دروازه بان می توانست تا خط وسط زمین برای گرفتن توپ از دست استفاده نماید که پس از آن به گرفتن توپ با دست در محوطه جریمه (پنالتی) محدود گردید و به شکل امروزی در آمد. با ذکر مقدمه فوق اینک به طرح قوانین هفده گانه بازی فوتبال می پردازیم.

قانون اول (زمین بازی):

زمین بازی یک مربع مستطیلی است که طول آن از ۹۰ تا ۱۲۰ متر و عرض آن از ۴۵ تا ۹۰ متر متغیر است. البته در مسابقات بین المللی و رسمی طول زمین نباید بیش از ۱۱۰ و کمتر از ۱۰۰ متر و عرض آن نباید بیشتر از ۷۵ و کمتر از ۶۴ متر باشد. زمین بازی به وسیله یک خط عرضی به دو قسمت مساوی تقسیم می شود. مرکز زمین به وسیله علامت مشخص می گردد و دایره ای به شعاع ۹/۱۵ متر از این مرکز رسم می شود. قسمت طولی زمین را خط اوت و بخش عرضی آن را خط دروازه می نامند. در انتهای زمین بازی و در روی خط عرضی، از تیر دروازه ۵/۵ متر به دو طرف گوشه زمین پیش می رویم. مستطیلی که از عمود کردن دو خط ۵/۵ متری بر دو نقطه ای که هر کدام به فاصله ۵/۵ متر از تیرها قرار دارند تشکیل می شود، محوطه دروازه نام دارد.

محوطه جریمه:

در روی خط دروازه و به فاصله ۱۶/۵ متر از تیرهای دروازه، دو خط به طول ۱۶/۵ متر عمود می کنیم که خط موازی با خط دروازه را قطع نماید. نقطه پنالتی باید در فاصله ۱۱ متری عمود بر مرکز دروازه رسم شود. از نقطه پنالتی به شعاع ۹/۱۵ متر دایره ای رسم می شود که در خارج از محوطه جریمه، قوس جریمه را به وجود می آورد.

دروازه ها :

دروازه ها در وسط خط دروازه قرار دارند که از دو تیر عمودی و یک تیر افقی تشکیل می شوند. فاصله داخلی این دو تیر عمودی از یکدیگر ۷/۳۲ متر و ارتفاع تیر افقی از زمین ۲/۴۴ متر است. عرض تیرهای دروازه نباید بیشتر از ۱۲ سانتی متر باشد.

قانون دوم (توپ):

توپ بازی باید گرد و قسمت خارجی آن از چرم یا از جنس دیگری باشد ولی نباید جنسی به کار رود که برای بازیکنان خطر ایجاد کند. محیط توپ نباید بیش از ۷۱ سانتی متر و کمتر از ۶۸ سانتی متر باشد. وزن توپ در موقع شروع بازی نباید بیش از ۴۵۳ گرم و کمتر از ۳۹۶ گرم باشد.

قانون سوم (تعداد بازیکنان):

تعداد بازیکنان هر یک از دو تیم ۱۱ نفر است و یکی از این ۱۱ نفر دروازه بان است. در مسابقات رسمی می توان ۳ بازیکن را تعویض نمود. اما در مسابقات دوستانه و غیر رسمی با توافق طرفین می توان تعداد بیشتری بازیکن را تعویض نمود. در مسابقات رسمی، برای بازیکنی که از زمین اخراج می شود نمی توان جانشینی وارد بازی کرد و بازیکنی که تعویض می گردد مجددا نمی تواند وارد بازی شود. حداقل تعداد بازیکنان برای آنکه بتوان مسابقه را شروع نمود، هفت نفر است.

قانون چهارم (وسایل بازیکنان):

طبق مقررات بین المللی، وسایل معمولی بازیکن عبارت اند از:

الف: پیراهن، شورت، جوراب و کفش

قبل از مسابقات رسمی و بین المللی، داور یا کمکهای او وسایل بازیکنان را کنترل می کنند.

ب: بازیکن نباید چیزی بپوشد که برای سایر بازیکنان ایجاد خطر بکند.

ج: جنس پلهای کفش بازیکنان بایستی از چرم یا لاستیک و در عرض کفش به کار رفته باشد و نباید کمتر از ۱۲/۷ میلیمتر پهنا داشته باشد. استوک ها ممکن است به کفش چسبیده یا به وسیله پیچ نصب شود.

د: رنگ لباس دروازه بان باید با رنگ لباس سایر بازیکنان دو تیم و داوران تفاوت داشته باشد.

قانون پنجم (داور):

برای قضاوت هر بازی یک داور تعیین می شود. در این عمر دو کمک داور به او کمک می نمایند. در بازیهای رسمی یک داور ذخیره نیز وجود دارد. اختیارات داور در مورد مجازات بازیکنان از زمانی که وارد زمین بازی می شود شروع می گردد. این اختیارات حتی در مورد خطاهایی که هنگام خارج شدن توپ یا توقف توپ در زمین انجام می گیرد، گسترش می یابد. او باید با کمک دو داور خط، قوانین را اجرا کند و هر بازیکنی را که به عقیده او به سبب رفتار خشن و اشتباه در بازی یا صحبت اعتراض آمیز مقصر است، از زمین بازی اخراج نماید. داور باید هرگونه بد رفتاری و کردار نامطلوب تماشاچیان، سرپرستان، بازیکنان ذخیره یا اشخاص دیگر را که در زمین بازی یا در مجاورت آن، و در هر موقع از بازی و پس از بازی رخ میدهد، جهت اتخاذ تصمیم و اقدامات مقتضی به مقامات برگزار کننده گزارش نماید.

قانون ششم (داوران خط):

برای هر بازی دو داور خط تعیین می شود و وظایف آنها تابع تصمیمات داور است. آنها باید نشان دهند که چه موقع توپ از بازی خارج گردیده و کدام طرف بایستی ضربه کرنر و ضربه دروازه و پرتاب اوت را انجام دهد. همچنین باید برای ادامه بازی بر طبق قوانین به داور کمک نمایند. در مواقعی که داور مشاهده نماید که داور خط وظیفه ناشناس است و نادرست عمل می کند، نفر دیگری را به جای او انتخاب می کند. داور خط باید دارای پرچم باشد؛ این پرچم را میزبان که بازی در زمین او انجام می شود، تهیه می کند. طبق تصمیمات برد بین المللی، داور خط باید توجه داور وسط را نسبت به خطاهایی که در قانون پیش بینی شده و تصور می نماید که داور آنها را ندیده است، جلب نماید؛ ولی داور است که تصمیم لازم را اتخاذ و اعلام می نماید. در مسابقات رسمی و بین المللی داوران خط نیز از کشورهای بی طرف انتخاب می شوند.

قانون هفتم (زمان بازی):

مدت زمان بازی در رده بزرگسالان، جوانان و نوجوانان دو وقت ۴۵ دقیقه ای است، ولی ممکن است با توافق طرفین (در مسابقات غیر رسمی) این مدت تغییر یابد. وقت های تلف شده که در نتیجه حوادث مختلف اتفاق افتاده به هر نیمه وقت بازی اضافه می شود و تصمیم گیری درباره وقت های تلف شده با داور خواهد بود. در صورتی که پنالتی در آخر وقت هر نیمه اتفاق بیفتد، باید وقت لازم برای زدن ضربه پنالتی اضافه شود. زمان استراحت بین دو نیمه اصولاً ۱۰ دقیقه است، اما داور حق دارد این زمان را تا ۱۵ دقیقه افزایش دهد. در مسابقات حذفی که حتماً یکی از دو تیم باید برنده شود، در صورتی که دو تیم در وقت قانونی بازی به نتیجه مساوی برسند، قانون دو وقت پانزده دقیقه به اجرا در می آید به این ترتیب که دو وقت پانزده دقیقه به زمان بازی افزوده می شود و اگر بعد از این دو وقت هم دو تیم مساوی شوند بازی به ضربات پنالتی کشیده می شود.

قانون هشتم (شروع بازی):

انتخاب ضربه شروع و زمین بازی، با قرعه کشی (پرتاب سکه) انجام می شود و برنده می تواند زمین یا توپ را انتخاب کند. با علامت داور، بازی شروع می شود. توپ باید در مرکز زمین بدون حرکت قرار گرفته باشد و ضربه به طرف زمین مقابل زده شود. در موقع شروع، بازیکنان تیم مقابل باید در پشت دایره مرکزی و به فاصله ۹/۱۵ متری قرار گیرند و تا زمانی که توپ زده نشده و به اندازه محیطش مسافت طی نکرده و در بازی قرار نگرفته باشد، نباید داخل محوطه شوند. بازیکنی که به توپ ضربه زده است حق ندارد تا وقتی که بازیکن دیگری آن را لمس نکرده، دو مرتبه با توپ بازی کند. پس از گل شدن توپ، برای شروع مجدد بازی، به ترتیبی که در بالا گفته شد بازی را بازیکنی از دسته ای که گل خورده است شروع خواهد کرد. بعد از نیمه اول در موقع شروع مجدد بازی برای آغاز نیمه دوم، بعد از اینکه تیم ها جای خود را عوض نمودند، بازی به وسیله یکی از نفرات تیم مقابل که بازی را ابتدا شروع کرده بود، شروع خواهد شد. هنگامی که توپ از زمین خارج نشده باشد ولی به هر دلیلی که در قانون پیش بینی نشده است بازی قطع گردد، برای شروع مجدد، داور توپ را در همان محل بین دو بازیکن رها می کند. اگر قبل از اصابت توپ به زمین، بازیکنی به آن ضربه بزند، داور رها کردن توپ را تکرار می کند. در هنگام رها کردن توپ اگر پس از اینکه توپ زمین را لمس نمود توسط بازیکن مدافع وارد دروازه خودشان شود گل محسوب نمی شود. زیرا توپ به کس دیگری برخورد نکرده، در این حالت ضربه کرنر اعلام می گردد. ولی اگر توپ توسط بازیکن حریف وارد دروازه شود گل محسوب می شود. اگر توپ با ضربه شروع بازی مستقیماً وارد دروازه مقابل گردد گل محسوب می شود.

قانون نهم (توپ در بازی و خارج از بازی):

وقتی توپ خارج از بازی محسوب می شود که تمام توپ از خطوط محدوده زمین، چه از روی زمین و چه در هوا، گذشته باشد یا بازی توسط داور متوقف شده باشد. توپ در تمام موارد دیگر، از شروع تا ختم مسابقه، داخل بازی محسوب می شود. در موارد زیر نیز توپ داخل بازی محسوب می شود:

- چنانچه توپ به یکی از قسمتهای تیر دروازه (عمودی یا افقی) یا میله پرچم گوشه برخورد کرده باشد و در زمین باقی بماند.

- اگر توپ به داور یا کمک داوران در داخل زمین برخورد کند و در زمین باقی بماند. زیرا داور در بازی فضای خالی تلقی می شود.

- اگر اعمالی که نقض قانون است اتفاق بیفتد و داور تصمیمی را اعلام نکرده باشد.

قانون دهم (روش امتیاز دادن):

وقتی که تمام توپ از روی خط دروازه و از بین دو تیر عمودی دروازه و زیر تیر افقی دروازه بگذرد، در صورتی که با دست حمل نشده باشد گل محسوب می شود و تیمی که بیشتر گل زده باشد برنده بازی محسوب می شود. اگر طرفین هیچ گلی نزده باشند یا تعداد گل های زده آنها برابر باشد، بازی مساوی خواهد شد. در مسابقات دوره ای که بازی نباید حتماً برنده ای داشته باشد، به تیم پیروز سه امتیاز داده می شود و اگر دو تیم مساوی شدند به هر یک از آنها یک امتیاز داده می شود. تیم بازنده امتیازی دریافت نمی کند.

قانون یازدهم (آفساید): یک بازیکن در وضعیت آفساید خواهد بود اگر از توپ به دروازه حریف نزدیکتر باشد، مگر در موارد زیر:

الف: بازیکن در زمین متعلق به دسته خودش قرار گرفته باشد.

ب: اگر بازیکنی از دسته مقابل به خط دروازه خودشان نزدیکتر از بازیکن مفروض باشد.

ج: بازیکن تأثیری در بازی نداشته باشد. به عنوان مثال، اگر بازی در سمت چپ زمین در جریان است، او در سمت راست زمین باشد.

د: اگر مستقیماً توپ را از ضربه کرنر، پرتاب اوت یا پرتاب داور دریافت نموده باشد. نکته قابل توجه و بسیار مهم این است که نباید در لحظه ای که بازیکن توپ را به دست می آورد، در باره آفساید قضاوت شود؛ بلکه زمان قضاوت لحظه ای است که بازیکن همدسته او توپ را به طرف بازیکن می زند. اگر یک بازیکن در لحظه ای که همبازی او به توپ ضربه می زند یا ضربه آزاد زده می شود، داخل منطقه آفساید نباشد و بعد از ضربه به منطقه آفساید وارد شود و توپ را به دست آورد، آفساید محسوب نخواهد شد. جریمه آفساید یک ضربه غیر مستقیم است که به تیم حریف داده می شود.

قانون دوازدهم(خطاها و رفتار ناشایسته):

بازیکنی که عملاً هر یک از ۹ خطای زیر را انجام دهد، خطا کار محسوب می شود:

۱- لگد زدن یا اقدام به لگد زدن.

۲- پشت پا زدن، پرتاب کردن یا اقدام به پرتاب کردن با پای یا متوقف شدن در جلو یا عقب حریف.

۳- پریدن بر روی حریف.

۴- تنه زدن خطرناک.

۵- تنه زدن به حریف از عقب مگر در موقعی که حریف راه را سد کرده باشد.

۶- کتک زدن حریف یا اقدام به این کار یا تف انداختن.

۷- گرفتن حریف با دست یا با هر قسمت از بازو.

۸- هل دادن.

۹- دست زدن به توپ، حمل کردن، زدن، بردن توپ با دست و بازو(این قسمت شامل دروازه بان در محوطه جریمه نخواهد بود).

اگر این ۹ خطا اتفاق افتاد، خطا کننده با یک ضربه آزاد مستقیم تنبیه می شود؛ ضربه را بازیکن حریف از نقطه ای که خطا اتفاق افتاده است می زند. اگر این خطاها در داخل محوطه دروازه اتفاق افتاده باشد جریمه اش یک ضربه پنالتی است.

قانون سیزدهم(ضربه های آزاد):

ضربات آزاد دو نوع هستند:

- ضربه آزاد مستقیم(یک ضرب): اگر بر اثر این ضربه توپ مستقیماً وارد دروازه حریف شود گل محسوب می شود.

- ضربه آزاد غیر مستقیم(دو ضرب): اگر بر اثر این ضربه توپ مستقیماً وارد دروازه شود گل محسوب نمی شود، مگر اینکه در بین راه توپ به نفر دیگری برخورد کند یا به وسیله او لمس و بعد وارد دروازه شود. در هنگامی که بازیکنی می خواهد ضربه آزاد مستقیم یا غیر مستقیم را از داخل محوطه جریمه خودی بزند، تمام بازیکنان دسته مقابل باید در خارج محوطه جریمه قرار گرفته باشند و به طور کلی باید در خارج محوطه جریمه باشند و ۹/۱۵ متر از توپ فاصله داشته باشند. توپ باید در نقطه معین بدون حرکت باشد تا ضربه زده شود و زننده توپ نباید بعد از زدن توپ، دوباره با توپ بازی کند مگر اینکه نفر دیگری آن را لمس یا با آن بازی کرده باشد. داور برای متمایز ساختن ضربه مستقیم از ضربه غیر مستقیم، وقتی که ضربه آزاد غیر مستقیم را اعلام می کند باید دست خود را به علامت دو ضرب بالای سر خود بلند کند و تا وقتی که ضربه زده نشده، دست خود را بالا نگه دارد. در مورد خطاهایی که جریمه آنها یک ضربه آزاد مستقیم است در قانون دوازدهم توضیح داده شد.

خطاهایی که جریمه آنها یک ضربه آزاد غیر مستقیم است عبارتند از:

۱- بازی کردن به گونه ای که به عقیده داور خطرناک تشخیص داده شود، مثلاً هنگامی که توپ در اختیار دروازه بان باشد و بازیکن آن را با پا بزند.

۲- تنه زدن صحیح و با شانه، زمانی که توپ در اختیار بازیکن نباشد و بازیکن سعی نکند با توپ بازی کند.

۳- بازیکن با توپ بازی نکند ولی مخصوصاً جلوی راه بازیکن را سد کند و یا با دویدن خود را بین توپ و بازیکن حریف قرار دهد.

۴- تنه زدن به دروازه بان، مگر آنکه دروازه بان از محوطه دروازه(جریمه) خارج شده باشد یا راه بازیکن مقابل را سد کرده باشد یا اینکه بازیکن در داخل محوطه جریمه توپ را در اختیار داشته باشد.

۵- اگر دروازه بان اعمال زیر را انجام دهد:

- توپی را که بازیکن خودی با پا به طرف او شوت کرده است با دست بگیرد.

- در حالی که توپ را در اختیار دارد بیش از چهار قدم بردارد و آن را بعد از برداشتن چهار قدم دوباره به زمین بزند یا به هوا پرتاب بکند و آن را دوباره بگیرد، بدون اینکه بازیکن دیگری با توپ بازی کند.

- توپ را با دست در اختیار داشته باشد و بازی را از نظر تاکتیکی به تعویق بیندازد و داور تشخیص دهد که با این تعویق انداختن، یک برتری غیر قانونی برای تیم او به وجود می آید. معمولاً مدت زمان قانونی در اختیار داشتن توپ با دست توسط دروازه بان ۶ ثانیه است. در این حالت یک ضربه غیر مستقیم از مکانی که خطا اتفاق افتاده است به تیم مقابل داده می شود.

- خارج از محوطه جریمه توپ را لمس کند یا در اختیار خود بگیرد.

۶- همان طور که در قانون آفساید نیز گفته شد، جریمه آفساید یک ضربه غیر مستقیم برای تیم مقابل است.

قانون چهاردهم(پنالتی):

ضربه پنالتی از نقطه پنالتی که در فاصله ۱۱ متری عمود بر مرکز دروازه واقع است، زده می شود. در موقع زدن ضربه پنالتی، تمام بازیکنان غیر از زننده ضربه پنالتی و دروازه بان باید داخل زمین بازی و خارج از محوطه جریمه و پشت قوس جریمه قرار بگیرند. ضربه پنالتی باید به طرف جلو زده شود. زننده ضربه اجازه ندارد دو بار با توپ بازی کند، مگر اینکه توپ به نفر دیگری تماس پیدا کند یا زده شود. دروازه بان باید قبل از زدن ضربه روی خط دروازه قرار گیرد. توپ وقتی در بازی خواهد بود که یک دور محیط خوش را طی نماید و اگر مستقیماً وارد دروازه شود گل محسوب می شود. اگر داور قبل از تمام شدن نیمه اول و آخر وقت بازی، ضربه پنالتی اعلام کرد، تا وقتی که ضربه پنالتی زده نشود بازی پایان نمی پذیرد. هرگاه بازیکنان تیمی که ضربه پنالتی بر ضد آنها زده می شود خطایی مرتکب شوند، مثلاً در هنگام زدن ضربه در محوطه جریمه و یا درون قوس حضور داشته باشند، تصمیمات زیر گرفته می شود:

- اگر توپ گل نشود، ضربه پنالتی تکرار می شود.

- اگر توپ گل شود، گل قبول می شود.

هرگاه بازیکنان تیم زننده ضربه پنالتی خطایی مرتکب شوند، اگر ضربه پنالتی گل شود گل قبول نمی شود و ضربه پنالتی تکرار می شود. در صورتی که پس از زدن ضربه پنالتی توپ پس از برخورد با تیرهای عمودی و افقی به زمین باز گردد، زننده ضربه مجدداً نمی تواند توپ را به دروازه بزند ولی سایر بازیکنان می توانند از آن استفاده کنند. در صورتی که پس از برخورد توپ به تیر دروازه، بازیکن مهاجم دوباره از آن استفاده کند، با یک ضربه آزاد غیر مستقیم جریمه می شود.

روش زدن ضربه پنالتی برای تعیین نتیجه بازی: در مسابقات حذفی یا مسابقاتی که دو تیم از هر نظر با یکدیگر مساوی هستند، ضربات پنالتی تعیین کننده نتیجه بازی خواهد بود. در این صورت پس از خاتمه وقت قانونی و اضافی، به طریق زیر پنالتی ها زده می شود:

۱- داور دروازه ای را که باید ضربات پنالتی در آن زده شود انتخاب می کند.

۲- داور برای تعیین اینکه کدام تیم اول ضربه را بزند، بین کاپیتانهای دو تیم سکه می اندازد.

۳- هر تیم ابتدا باید پنج ضربه پنالتی بزند. ضربه ها به طور یکی در میان، توسط دو تیم زده می شود.

۴- اگر بعد از اینکه هر دو تیم پنج پنالتی زدند تعداد گلپاشان مساوی بود، بایستی پنالتی زدن ادامه پیدا کند تا یکی از تیم ها تعداد گلپاش بیشتر شود.

۵- هر بازیکن فقط می تواند یک بار ضربه پنالتی را بزند مگر اینکه تمام افراد واجد شرایط تیم یک پنالتی زده باشند.

۶- اگر در طول بازی بازیکن یا بازیکنانی از تیمی اخراج شود در هنگام ضربه پنالتی تیم مقابل نیز باید به همان تعداد بازیکن خود را از لیست پنالتی خط بزنند.

۷- در صورتی که دروازه بان در حین گرفتن ضربات پنالتی مصدوم شود و از جانشین استفاده نشده باشد، می توان دروازه بان را با دروازه بان ذخیره تعویض کرد. در غیر این صورت از سایر بازیکنان می توان به عنوان دروازه بان استفاده نمود.

قانون پانزدهم(پرتاب اوت):

هرگاه تمام توپ از خطوط طولی زمین، چه از روی زمین و چه از روی هوا بگذرد، خارج از بازی محسوب می شود و برای شروع مجدد به وسیله یکی از بازیکنان تیم مقابل تیمی که آخرین بار توپ را لمس یا بازی کرده، از نقطه ای که توپ خارج شده به داخل زمین پرتاب می شود. پرتاب کننده باید هنگام پرتاب رو به زمین باشد و یک قسمت از هر دو پای او روی خط یا خارج از خط قرار گرفته باشد و زمین را لمس ننماید. پرتاب کننده باید از هر دو دست استفاده کند و توپ به محض وارد شدن به میدان داخل بازی خواهد بود، ولی پرتاب کننده حق ندارد بلافاصله بعد از پرتاب توپ با آن بازی کند، مگر اینکه توپ با بازیکنان دیگر تماس پیدا کرده باشد یا با آن بازی شده باشد. اگر توپ از پرتاب اوت مستقیماً وارد دروازه شود، گل محسوب نخواهد شد. اگر توپ طبق مقررات پرتاب نشود، پرتاب توپ به دسته مقابل واگذار خواهد شد. چنانچه بازیکن پرتاب کننده اوت قبل از اینکه توپ به وسیله بازیکن دیگری لمس یا با آن بازی شود به آن ضربه بزند، خطا انجام داده است و از آن نقطه یک ضربه آزاد غیر مستقیم به تیم مقابل داده می شود. در صورتی که توپ از اوت به خارج زمین پرتاب شود، پرتاب تجدید می شود.

قانون شانزدهم(ضربه دروازه):

هر گاه تمام توپ توسط یکی از بازیکنان دسته مهاجم، خارج از دو تیر عمودی دروازه، چه از روی زمین و چه از هوا، از خط دروازه عبور داده شود، برای شروع مجدد بازی باید یکی از افراد دسته مدافع توپ را از داخل یا روی خط منطقه ۵/۵ متر دروازه به داخل زمین بزنند. دروازه بان نیز نمی تواند توپ حاصل از ضربه دروازه را با دست به بازی بگذارد. اگر ضربه دروازه از محوطه جریمه خارج نشده باشد، باید ضربه دروازه تکرار شود. زننده ضربه نمی تواند در داخل محوطه جریمه دو مرتبه با توپ بازی نماید یا اینکه بازیکن دیگری با آن بازی کند. اگر ضربه دروازه مستقیماً وارد دروازه حریف شود، گل محسوب می شود. هنگام زدن ضربه دروازه بازیکنان دسته مقابل باید در خارج از محوطه جریمه قرار گیرند تا توپ زده شده از محوطه جریمه خارج شود. اگر بازیکن زننده ضربه بعد از خروج توپ از محوطه جریمه دوباره به آن ضربه بزند، قبل از آنکه توپ به وسیله بازیکن دیگری لمس یا بازی شده باشد، از آن نقطه یک ضربه آزاد غیر مستقیم به تیم حریف داده می شود. اگر ضربه دروازه که به وسیله بازیکن مدافع زده می شود به داور برخورد نماید و داخل همان دروازه گردد، در صورتی که توپ در داخل محوطه جریمه با داور برخورد نماید، ضربه دروازه تجدید ولی اگر توپ در خارج محوطه جریمه به داور برخورد ضربه کرنر اعلام می شود.

قانون هفدهم(ضربه کرنر):

هرگاه توپ توسط یکی از بازیکنان تیم مدافع از خط دروازه زمین خودی و خارج از بین دو تیر عمودی دروازه و زیر تیر افقی، چه از روی هوا و چه از زمین، خارج شود، از گوشه زمین(محل کرنر) که نزدیک به محل خروج توپ باشد توسط تیم مهاجم به داخل زمین ضربه کرنر زده می شود. زننده توپ نباید قبل از آنکه توپ توسط بازیکن دیگری لمس یا با آن بازی شده باشد دوباره به توپ ضربه بزند. بازیکنان تیم مدافع باید در هنگام زدن ضربه کرنر ۹/۱۵ متر با توپ فاصله داشته باشند و تا توپ یک دور محیط خود را طی نکرده است به آن نزدیک نشوند. اگر بازیکن زننده ضربه کرنر قبل از آنکه توپ به وسیله بازیکن دیگری لمس یا با آن بازی شده باشد دوباره به توپ ضربه بزند، از آن منطقه یک ضربه غیر مستقیم به تیم حریف داده می شود. اگر ضربه کرنر به طور مستقیم وارد دروازه گردد گل محسوب می شود. در صورتی که ضربه کرنر مستقیماً با تیر دروازه اصابت کند و مجدداً زیر پای زننده کرنر قرار گیرد و او توپ را وارد دروازه نماید، گل محسوب نمی شود؛ چون دوبار با توپ بازی کرده است؛ در این صورت با یک ضربه آزاد غیر مستقیم جریمه می شود.

مقررات انضباطی

در موارد زیر به بازیکن اختار داده می شود:

۱- اگر بازیکن پس از شروع بازی بدون کسب اجازه از داور داخل زمین بازی شود یا دو مرتبه داخل بازی گردد و به تیم خود ملحق شود یا اینکه بدون کسب اجازه از داور زمین بازی را در هنگامی که بازی در جریان است ترک نماید. (به استثنای موقعی که بازیکن مجروح شده باشد) در این مورد باید از داور علامتی که مبتنی بر اجازه داور به او باشد، دریافت نماید.

۲- اگر بازیکن مصرا نه قوانین بازی را نقض کند.

۳- بازیکن با گفتار و کردار، نارضایتی خود را از تصمیمات داور ابراز دارد.

۴- بازیکن برای رفتار ناشایسته گناهکار شناخته شود. برای هر یک از سه خطای آخر علاوه بر اخطار، یک ضربه آزاد غیر مستقیم به نفع تیم حریف از نقطه ای که خطا روی داده است، داده می شود.

در موارد زیر بازیکن از بازی اخراج می شود:

۱- چنانچه به عقیده داور رفتاری خشن یا خطایی شدید از بازیکن سر بزند.

۲- وقتی بازیکن مرتکب خطا شود و کلمات رکیک بر زبان بیاورد.

۳- وقتی بازیکن پس از دریافت اخطار بر رفتار ناشایست اصرار بورزد و آن را ادامه دهد.